

Motivering for uddeling af Mathildepris 2001 til Hanne Reintoft

Kære Hanne.

Når jeg hører din radioudsendelse hører jeg dig ofte sige: "Send mig lige papirerne og en fuldmagt". I de tilfælde er der nok en socialforvaltning eller lignende, der fortryder, at de ikke brugte lidt mere tid på den pågældende sag. Du har hjulpet rigtig mange lyttere i årenes løb. Jeg ved ikke hvor mange – men det er rigtig mange.

Jeg ved heller ikke hvor mange afgørelser, du har fået ændret, efter at du har givet sagen en hjælpende hånd gennem de offentlige systemer. Det er min opfattelse, at det er et anseeligt antal. Med andre ord bliver et stort antal menneskers sager fejlbehandlet – det er meget bekymrende.

Du har i årevis kæmpet for dem, der ikke selv har viden, evner eller kræfter til selv at få en korrekt og retfærdig behandling. Det er for dette arbejde du om lidt får Dansk Kvindesamfunds Mathildepris.

Som jeg sagde før, er vi bekymrede for den manglende kvalitet i de offentlige systemers afgørelser. Vi er ganske simpelt bekymrede for velfærdsstaten. Der mangler ressourcer inden for alle områder.

Socialrådgiverne i kommunerne er så pressede, at de ikke kan yde den støtte mange af klienterne har brug for og har krav på. Ventetidernes længde er med til at gøre problemerne større.

Aktivering er blevet til modeord nummer et i kommunerne, - alle skal med vold og magt aktiveres. Jeg er enig i, at tilknytningen til en arbejdsplads er af stor værdi, både for vores selvværd og sociale relationer. Men at aktivere mennesker midt i et sygdomsforløb eller mennesker med store psykiske problemer er uanstændigt og tjener intet formål.

Ældreforsorgen kan vi ikke være bekendt. Hjælpeløse gamle må leve med en kvalitet i rengøring og personlig pleje, der ligger langt under den standard, de selv har været vant til at leve i. Hertil kommer at mange kommuner ikke længere tilbyder hjælp til indkøb, og hjælp til madlavning er fuldstændig utænkeligt. Vi står her med et problem, der selvfølgelig først og fremmest rammer den ældre. Men det rammer også i høj grad kvinderne i den ældres familie. Ligestilling eller ej – ja, så er det os, der går i gang med rengøring, vinduespudding, indkøb og personlig pleje, når vi er på besøg.

Gode børnepasningsmuligheder er et krav, vi ikke må slække på. Besparelser på dette område er ved at være mode, når kommunerne skal have budgetterne til at hænge sammen. Der skal ikke spares på børnepasning eller hjælp til truede familier.

Det er i de situationer, som jeg lige har nævnt, at vi har brug for en som dig. En personlighed, der står respekt omkring og som kan og vil gøre noget.

Vi skal til både folketings- og kommunalvalg inden for det næste år. Dansk Kvindesamfund vil gøre sit til, at der bliver sat fokus på velfærdssamfundet i de to valgkampe.

Kære Hanne, du har i mange år arbejdet for de mennesker, der lever på tilværelsens skyggeside. Og det er ikke småting, du har ydet. I forbindelse med denne uddeling har jeg kigget i bibliotekernes artikeldatabase, og når man søger på Hanne Reintoft, får man 190 poster, som omfatter hele socialpolitikens brede spektrum.

I Dansk Kvindesamfund har vi været meget glade for din holdning til forslagene omkring den nye børnelov, for der kan være situationer, hvor det ville være bedst for et barn kun at have kontakt til den ene af forældrene. Vi har arbejdet meget for denne sag, men må erkende, at vi desværre er blevet misforstået i nogle tilfælde. Vi er ikke et modstykke til Foreningen Far, det er ikke en kamp mellem mor og far. For os har det altid drejet sig om at opnå det bedste for det barn, der er kommet i klemme ved et brud i et parforhold. Vi håber også, at folketingsmedlemmerne vil tænke på barnet og sikre barnets tarv, når nye love og beslutninger skal indføres.

Som jeg allerede har nævnt et par gange, sætter vi fokus på velfærdssamfundets problemer. Der skal gøres en indsats overfor den gruppe danskere, der ikke er med på teknologitoget. Det er mit indtryk at antallet af marginaliserede er øget i de seneste år. Mange vælger et liv på gaden. Det er uværdigt for dem, og det er ikke det samfund, Dansk Kvindesamfund ønsker. Jeg har ikke løsningen, men jeg finder det uværdigt, at kvinder og mænd sidder på gaden og tigger. I vores samfund har vi ellers for mange år siden gjort op med almissebegrebet og indført økonomisk hjælp. Denne problematik bliver vi nødt til at bede vore politikere tage stilling til.

Vi vil også gerne have kanaliseret mange flere penge til det forebyggende arbejde for truede børn og unge. Der er mange i det offentlige system, der ved hvilke børn, der kan få problemer, hvis der ikke gøres noget. Her tænker jeg på sundhedsplejersker, pædagoger, læger og lærere. Vi skal træde til i stedet for at sige fra.

Jeg ved, at vi kan regne med dig, når de svages sag skal forklares på en måde, som alle kan forstå - på samme måde som du altid har talt de enlige mødres sag.

Det er dit engagement i andre mennesker og din forståelse for, at alle har krav på at blive set, hørt og forstået, der gør dig værdig til at modtage Mathildeprisen

Jeg kom i torsdags hjem fra Geneve, hvor jeg i 3 uger har deltaget i menneskerettigheds-kommissionens 57. samling. Det kunne jeg tale længe om, men her vil jeg blot sige: Hanne Reintoft, der var mange steder i Verden, hvor de kunne bruge én som dig!

Tillykke

**Mathildeprisen år 2001 er et vægobjekt: Fotogravuretryk, egetræsramme samt tekst indgraveret i glas, udformet af kunstnergruppen artillery fra Århus.
Gruppen består af Grete Aagaard, Tina Lynge Skovmand og Trine Rytter Andersen**

